

A gyermekek rajzai a határőrellet sokszínűségét tükrözték

Filákovity Márk tanácselnök vette át az emléklapot

MEGÉRDEMELT *elismerés*

Szép, napsütéses tavaszi napra ébredtek április 10-én Hercegszántó lakói. Ünnepre készültek, mutatva ezt a pártház melletti főtérre álló, transzparenszel és fenyőgallyakkal díszített emelvény. Reggel kilenc órára a határőrzenekar patogós indulóra egyre többen gyűltek össze, az ünneplőbe öltözött fiatalok és idősek érdeklődéssel hallgatták a műsort.

A Bács-Kiskun megye déli, határ menti részén fekvő község életében jelentős változásokat hozott az elmúlt majdnem négy évtized. Hercegszántó lakói ez idő alatt nagymértékben gyarapodtak mind anyagi, mind tudati, erkölcsi javakban. A ma jelenleg nyolcezer fői számláló település dolgozóinak 76 százaléka a mezőgazdaságban, 9 százaléka az iparban, 2,8 százaléka a kereskedelemben, a többiek egyéb területeken helyezkedtek el. A Lenin Termelőszövetkezet 1185 fős tagsága eredményesen, évi 22 millió forintos nyereséggel dolgozik. 1976 óta biztosít munkalehetőséget Hercegszántón a bajai finomposztó vállalat üzemegysége. Szorgalmas munkájukat dicséri, hogy a lakoságnak 40 millió forint megtakarított pénze van a helyi takarékszövetkezetben. A községben 1956 óta 570 új lakóház épült, a közelmúltban is jelentős, korszerű épületekkel gazdagodtak: MSZMP-székház, tévészírodaház, üzemi konyha, kis galéria lett közös tulajdonuk, az

impozáns művelődési ház átadására is nemsokára sor kerül.

Hercegszántóhoz több ismert név is kapcsolódik. Szurcsik János Munkácsy-díjas festőművész, Vujcsics Tihamér zeneszerző itt születtek, életük egy részében itt is alkottak. Az itt született Albert Flóriánt is még sokan emlegetik.

A község lakóinak tettei az állam- és a közbiztonság védelmé-

ben, az államhatár sértetlenségének biztosításában, a határsértők, a bűnözők elleni harcban is megnyilvánult. Ez az alapja annak, hogy ezen a napon ünnepségre, Hercegszántó határőrközségé avatására gyűlhetnek össze a település lakói.

Ahogy az államhatár őrzetében, e politikai feladatban részt vesz a falu apraja-nagyja, ugyanúgy minden-

Kovács Gy. László felvételei

Aki tudott, eljött az ünnepségre

ki, aki tehetett, eljött a jelentős eseményre.

Pontban tíz órakor, a Himnusz elhangzása után, Gyurity Józsefnek, a községi pártszervezet titkárnak megnyitójával kezdődött az ünnepség.

— A községi pártvezetőség — mondta a vendégek köszöntése után a titkár — 1980-ban határozatot hozott a község lakossága és a helyi határőrök közötti öt évre szóló együttműködési szerződés megkötéséről. Az e szerződésben meghatározott feladatok végrehajtását minden évben ellenőriztük. Ennek során megállapítottuk, hogy a feladatokat időben végrehajtottuk, erősödött a lakosság, a községi párt- és gazdálkodó egységek kapcsolata a helyi határőrséggel. Feladatul tűztük ki, hogy javuljon a határőrizet és lehető lehessen községünk a határőrközség cím elérésére. A pártvezetőség és a községi tanács úgy értékelte a lakosság, az önkéntes segítők, a párt-, az állami, a gazdasági, a társadalmi szervek munkáját, hogy teljesítették a cím felvételével járó kötelezettségeket és vállalják a címmel járó további feladatok végrehajtását.

Dr. Ábel László vezérőrnagy, a BM Határőrség politikai csoportfőnöke avatóbeszédében többek között szót Hercegszántó múltjáról, az elmúlt évtizedek alatti fejlődéséről, mindarról a tevékenységről, amellyel az itteniek kiérdemelték a határőrközség címet.

— A községben — emelte ki — 65 fővel két önkénteshatárőr-csoport és egy önkéntesrendőr-csoport működik. Feladataikat, szolgálataikat példamutatóan teljesítik. A határőrizet konkrét segítségével, határsértők elfogásával bizonyították hazafiságukat, bizonyították, hogy

magukévá tették közös feladataikat. Teszik ezt igaz meggyőződésből, a szocialista vívmányaink, társadalmi rendünk és népünk biztonságáért érzett felelősségből és elkötelezettségből. Tisztelet illeti azokat, akik a napi munkájuk mellett, sokszor lemondással járó, piHENÉSÜKET feláldozó konkrét határőrizeti, vagy közbiztonsági feladatokat végeznek.

Dr. Ábel vezérőrnagy az ünnepi beszéd után fölolvasta a határőrközség cím adományozását tanúsító emléklap elismerő sorait, majd ki-tüntetésekkel adta át.

A Magyar Népköztársaság belügyminisztere a Közbiztonsági Érem arany fokozatával tüntette ki Szurcsik Istvánt, a Lenin Termelőszövetkezet elnökét. A Kiváló társadalmi munkáért jelvényt három, kiválóhatárőr-jelvényt pedig tízen, többségükben önkéntes segítők vehették át. Ezenkívül oklevéllel jutalmazták az úttörőgárda két határőr-szakaszegységét és egy önkénteshatárőr-csoportot.

Filákovity Márk tanácselnök válaszbeszédében köszönetet mondott a magas elismerésért, majd egyúttal tartozásuk jelképeként emléklapokat adott át a hercegszántói és a vele szomszédos örs parancsnokának.

Az avatóünnepség az Internacionálé hangjaival és a határőrök díszmenetével ért véget. Ezután a résztvevők megtekintették a hercegszántói gyerekek rajzaiból válogatott, a határőrök életét bemutató kiállítást. Ezt követően másnap hajnalig tartó rendezvénysorozattal ünnepelték a joggal elnyert címet.

Bernáth Csaba

Törődünk a nyugdíjasokkal

A szombathelyi kerület párt-végrehajtóbizottsága önálló napirendi pontban első esetben tárgyalta meg a kerülethez tartozó nyugdíjasok életkörülményeinek alakulását, a velük való foglalkozás módját, a nyugdíjba helyezés előkészítésére vonatkozó parancsok végrehajtásának tapasztalatait, a nyugdíjasok közéleti tevékenységének alakulását.

Megállapították, hogy a nyugdíjasbizottság — a jelenlegi összetételben három év óta — jól szervezi, irányítja a nyugdíjasok körében folyó munkát. Túl van az útkeresésen, megtalálta azokat a munkaformákat, amelyekkel el tud jutni a nyugdíjasok nagy többségéhez. A bizottság tagjai évente huszonöt-harminc nyugdíjast látogattak meg: betegeket, olyanokat, akik szociális problémákkal küszködnek, valamint azokat, akiknek a magánéletükben, a munkahelyükön problémák vetődnek fel. A nyugdíjasok többsége örült a látogatásnak, az érdeklődésnek. A problémás esetek száma hét-nyolc főre csökkent.

Jó hatást váltott ki a nyugdíjasok körében, hogy a nyugdíjasbizottság a biztosított szociális keret elosztására a kerületparancsnok elvtársnak átgondolt javaslatot tett. A szociális problémák felvetődésekor és más rendkívüli esetekben gyors volt a segítség, hasonlóképpen operatív-

segítettünk a tanévkezdet előtt azoknak a nyugdíjasoknak, akiknek iskolás korú gyermekük van, a többi elvtársnak pedig karácsony táján rendezett nyugdíjas találkozókon adták át a szociális segínyt. Növelte a nyugdíjasok bizalmát, hogy a nyugdíjasbizottság a személyzeti főelőadóval és a vezető orvosokkal együtt évente 16 fő részére javasolt és adott főidényen kívüli üdülést. Kirándulásokat szervezett több alkalommal a nyugdíjasok és családtagjaik részére, és legutóbb például a néphadsereg művészegyüttesének műsorára — bejelentett igény alapján — 80 nyugdíjasnak és családtagjának biztosította a részvételt.

A bizottság arra törekedett az eltelt három év alatt, hogy elősegítse a nyugdíjasok körében a nyugdíjasok és családtagjaik részére, és legutóbb például a néphadsereg művészegyüttesének műsorára — bejelentett igény alapján — 80 nyugdíjasnak és családtagjának biztosította a részvételt.

Az utóbbi években javult a nyugdíjasok körében a nyugdíjasok politikai aktivitása, amely részben annak is tudható be, hogy egyre több magas katonai és politikai képzettséggel rendelkező hivatásos állományú elvtárs van a nyugdíjasok között, és egyre kevesebb azok száma, akik

vélts vagy valós sérelmekre hivatkozva nem vállalnak társadalmi munkát.

A jelentős eredmények mellett a jelentés és a vitában felszólalók is foglalkoztak azzal a problémával, hogy a volt munkahely közvetlen vezetője, a pártalapszervezet — tehát a kisebb kollektíva — néhány helyen nem foglalkozik kellő rendszerességgel a nyugdíjba helyezett elvtársakkal. A vitában felszólaló kerületparancsnok javasolta, hogy a nyugdíjasokkal való foglalkozásban a kisebb kollektívák vállaljanak nagyobb szerepet, tartsanak élőbb és rendszeresebb kapcsolatot volt munkatársaikkal, hívják meg őket közös rendezvényeikre, programjaikra.

A végrehajtó bizottság állást foglalt abban, hogy az alapszervezetek pártmegbízatásként adják tagjaiknak a kollektívából nyugdíjasokba vonultak patronálását. Kísérjék figyelemmel a nyugdíjasok életkörülményeinek alakulását, gondjait, problémáikat időben jelezzék az illetékeseknek, és azok megoldását kísérjék figyelemmel.

Elhatározta a végrehajtó bizottság, hogy az előterjesztett anyagot, az állásfoglalást párttitkári értekezleten is megbeszéli, majd esetenként beszámoltatnak a témáról olyan alapszervezeti titkárokat, ahonnan több elvtárs ment nyugdíjba.

Felhívta a vb az illetékesek figyelmét a nyugdíjasokba helyezés alapos előkészítésére. Javasolta a nyugdíjasbizottságnak, hogy a fő figyelmet továbbra is a beteg, munkaképtelen nyugdíjasok segítésére fordítsa, s hogy folyamatosan foglalkozzon mindazokkal, akikkel kapcsolatosan probléma vetődik fel, hiszen

erre az az erkölcsi alapunk, hogy aki tölünk ment nyugdíjba, arra a közvélemény változatlanul mint határőrré, határőrtiszterre, tiszthelyettesre tekint.

Keresse a kapcsolatfelvételi lehetőségeit azon nyugdíjasokkal, akik a rendezvényeken nem vesznek részt. Tegye folyamatosá a nyugdíjasok tájékoztatását az őket érintő új rendeletekről, kérésük alapján nyújtson segítséget másodállásban történő elhelyezkedésükhöz.

Ajánlotta a vb a kerület vezetőinek, hogy a nyugdíjasokba vonult elvtársak mind szélesebb tömeget vonják be a határőrizet segítésébe, a honvédelmi nevelőmunkába. Kiemelt figyelmet fordítsanak a tanácsadó csoport munkájának irányítására és átfogására, igényeljék segítségüket az állomány nevelésében.

A végrehajtó bizottság elismerését fejezte ki a nyugdíjasbizottságnak és elnökének a nyugdíjasok körében végzett széles körű, lelkiismeretes és jó munkáért.

A vb határozata és állásfoglalása hosszú időre megadta a nyugdíjasbizottság tevékenységéhez az útmutatást, a programot. Felhívta az illetékes szervek figyelmét arra, hogy a nyugdíjasok előkészítése még sokoldalúbb és emberközpontúbb legyen. Mindezek feltételei annak, hogy a nyugdíjasokba helyezett elvtársak továbbra is kötődjenek a határőrséghez, érezzék a nagy családhoz való tartozást. Így nem lesznek magányosok, nem romlik közérzetük, együtt és közösen még szebbé, derűsebbé lehet tenni a nyugdíjaséletet.

Rózsahegy István nyugállományú őrnagy